

Dissertation Title	Development of Therapeutic Program and Collaborative Inclusion Framework for Students with Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder with Executive Function Deficits in Upper Primary School	
Author	Miss Napalai Chaimaha	
Degree	Doctor of Philosophy (Biomedical Science)	
Advisory Committee	Assistant Professor Dr. Supaporn Chinchai	Advisor
	Assistant Professor Dr. Sarinya Sriphetcharawut	Co-advisor
	Assistant Professor Dr. Suchitporn Lersilp	Co-advisor

ABSTRACT

This research study aims to 1) identify problems in managing a collaborative educational inclusion approach for students with Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder with Executive Function Deficits (ADHD+EFDs) in upper primary school; 2) develop a therapeutic program in executive functions for students with ADHD+EFDs in upper primary school; and 3) develop a collaborative inclusion Framework for students with ADHD+EFDs in upper primary school. The study uses the Participatory Action Research (PAR) method and the Future Search Conference (F.S.C.) technique to collect data in Banchaechang (Teapananukul) school, San Kamphaeng district, Chiang Mai, Thailand. The participants were eight students diagnosed with ADHD and age between 10 and 12 years, eight parents, one school principal, five classroom teachers and eight peers. The study design is mixed, which includes both a qualitative and quantitative approach. The qualitative research design with semi-structured interviews and a focus group was used to explore parents' and teachers' perspectives. These data were analyzed using a qualitative thematic analysis. A quantitative approach was used to collect data assessing the effectiveness and satisfaction of a therapeutic program in executive functions for students with ADHD+EFDs. The pre-test and post-test scores

obtained from the Executive Function Assessment tools were computed to compare the disparity within group using the Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test. The research findings follow:

Regarding problems and issues identified in managing a collaborative educational inclusion approach for students with ADHD+EFDs in upper primary school in the past from the parents' and the teachers group, there were: inappropriate behaviors of students with ADHD at home, the lack of knowledge and understanding about ADHD, as well as conflict between parents and grandparents in behavior modification, academic problems in students with ADHD, lack of collaboration between home and school, and many responsibilities and difficult workload of the teachers. The parents' and the teachers' perspective on managing a collaborative educational inclusion for ADHD in the current situation were: parents and teachers have knowledge about ADHD more than in the past, parents and teachers work together to help their children more than in the past, ongoing academic problems for students with ADHD and there is more budget to support the school from the government. In regards to collaborative concepts for the future from both parents and teachers four themes emerged: giving knowledge to people relating to the students with ADHD at school and at home, facilitating collaboration among the teachers, the parents and the therapist, employing a "Buddy system," and using computer software programs.

The effectiveness and satisfaction of a therapeutic program in executive function for students with ADHD+EFDs was assessed. Results revealed that immediately following after completing the therapeutic program in executive function, students with ADHD+EFDs demonstrated statistically significant improvements on the BRIEF teacher scores in all components. However, there were no significant improvements found on the BRIEF parent scores in working memory, planning and monitoring. On the TOL^{DX}, the study found significant improvements in total initial time, total execution time, and total time after intervention. On the WISC-R (digit span subtest), the results in the working memory component indicated significant improvements. The satisfaction of the therapeutic program in executive function for students with ADHD+EFDs was assessed through the questionnaire from parents and teachers by self-administration. The result after intervention showed that the parents were "extremely satisfied" in all

aspects. The teachers were “extremely satisfied” in two aspects, which were the service provider and the facility, and “very satisfied” in the procedure and quality of the program. The collaborative inclusion model, entitled the “CEFP Framework” (C = Collaborative, EF = Executive Functions, and P = Projects) for students with ADHD+EFDs in upper primary school, reflects the culmination of this study’s findings.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อคุณูปพันธ์	การพัฒนาโปรแกรมบำบัดและกรอบแนวคิดการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	
ผู้เขียน	นางสาวนภภัฏ ชัยมะหา	
ปริญญา	ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์)	
คณะกรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ชินชัย	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรินยา ศรีเพชรราช	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตพร เลอศิลป์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ในโรงเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการรักษาด้านการคิดเชิงบริหาร สำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ในโรงเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และ 3) เพื่อพัฒนากรอบแนวคิดการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ในโรงเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ร่วมกับการประยุกต์ใช้เทคนิคการระดมแนวคิดเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน โดยทำการศึกษาวิจัยใน โรงเรียนบ้านแซ่ซ่าง (เทพานานุกูล) อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เข้าร่วมการศึกษาวิจัยประกอบด้วยเด็กนักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยเป็นสมาธิสั้นและมีอายุระหว่าง 10-12 ปี จำนวน 8 คน ผู้ปกครองเด็ก 8 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ครูประจำชั้น 5 คน และเพื่อนนักเรียน 8 คน การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการแบบผสมคือการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ซึ่งในส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพถูกออกแบบให้ใช้ขั้นตอนของการสัมภาษณ์แบบกึ่งทางการและการอภิปรายกลุ่มเพื่อสำรวจมุมมองของผู้ปกครองและครู ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) การวิจัยเชิงปริมาณถูกใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนของประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อโปรแกรมบำบัดด้านการคิดเชิงบริหาร สำหรับนักเรียนสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ซึ่งจะทำการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test) ผลการศึกษาวิจัยที่พบมีดังนี้

ปัญหาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ในโรงเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในอดีต จากมุมมองของกลุ่มผู้ปกครองและครู ได้แก่ เด็กสมาธิสั้นมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่บ้าน ผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคสมาธิสั้น และความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันระหว่างพ่อแม่ กับปู่ย่าตายายในเรื่องของการปรับพฤติกรรมเด็ก เด็กสมาธิสั้นมีปัญหาการเรียน ขาดความร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน ครูมีภาระรับผิดชอบงานสอนที่มากร่วมกับภาระงานอื่น ๆ ของโรงเรียน ในส่วนของสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้ปกครองและครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมประกอบด้วย ผู้ปกครองมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับความ โรคสมาธิสั้นมากกว่าในอดีต ผู้ปกครองและครูร่วมมือกันเพื่อช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้น มากกว่าที่ผ่านมา เด็กสมาธิสั้นยังคงมีปัญหาด้านการเรียน และโรงเรียนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลมากขึ้น ด้านความคิดเห็นร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครองเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมสำหรับเด็กสมาธิสั้นในอนาคต สรุปได้สี่หมวดหมู่ ได้แก่ ควรให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคสมาธิสั้นแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งในโรงเรียน และที่บ้าน ควรมีการทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครองและผู้บำบัด และควรนำระบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ และประเด็นสุดท้ายคือควรนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้ในการช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้

ด้านประสิทธิภาพและความพึงพอใจของ โปรแกรมบำบัดด้านการคิดเชิงบริหาร พบว่าหลังสิ้นสุดโปรแกรม เด็กสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร มีคะแนนการคิดเชิงบริหาร เพิ่มขึ้นทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวัดโดยเครื่องมือ BRIEF ที่ประเมินโดยกลุ่มครู ในขณะที่เดียวกันผลการศึกษาไม่พบความเปลี่ยนแปลงของคะแนน BRIEF โดยผู้ปกครอง ทั้งในด้าน ความจำ การวางแผน และการตรวจสอบตัวเอง ด้านการวางแผนเมื่อวัดจากเครื่องมือ TOL^{DX} หลัง สิ้นสุดโปรแกรมบำบัด พบว่าเด็กมีคะแนนการคิดเชิงบริหาร ด้านการวางแผนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ทั้งในส่วนเวลารวมที่ใช้ก่อนเริ่มต้นทำกิจกรรม เวลารวมที่ใช้ในการวางแผน และเวลารวม ทั้งหมด จากการทดสอบความจำด้วยเครื่องมือ WISC-R (Digit Span subtest) พบว่าเด็กมีคะแนน ด้านความจำเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของความพึงพอใจหลังสิ้นสุดโปรแกรมซึ่งวัดจาก แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูพบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจมากที่สุดในทุกด้าน ด้านครูมีความพึงพอใจมากที่สุดในสองด้าน ได้แก่ด้านผู้ให้บริการหรือผู้วิจัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และมีความพึงพอใจมากในด้านขั้นตอนการปฏิบัติงาน และคุณภาพของโปรแกรม การศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีความ บกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร ในโรงเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นกรอบแนวคิด เฉพาะคือ “CEFP Framework” (C คือ การทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง เพื่อน และผู้บำบัด

EF คือ โปรแกรมบำบัดด้านการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีความบกพร่องด้านการคิดเชิงบริหาร และ P คือ โครงการสำหรับครู ผู้ปกครอง และเพื่อน)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved